

вулкани що давно погасли
з мертвими цикадами перекликаються
крізь пустирі навскіс чвалають
дикі коні і заманена ріка
метелиці зір сиплються
з долонь насиченого жебрака
об небо що таке низьке
у рості б'ються гори молоді
там оживає яблуко між двома
краплями дощу й по дебрях
тліють у полоні старости дерева
ущент обгризені далеким
спомином про праліси сумнівні.

Збірка « [Уламки дзеркала](#) ».